

(Kort bemærkning).

**Anders Samuelsen (RV):**

De ordninger, som eksisterer i dag, er tænkt som en form for overgangsordning på vej mod normal beskæftigelse, men det, der lægges op til fra Enhedslisten, er længerevarende ordninger, altså en form for ad bagvejen at liste yderligere offentlige ansættelser ind. Det mener vi ikke er en god idé. Jeg mener ikke, at det er den vej, vi skal gå.

Hvis der er et behov for det, og hvis man i kommunerne, eller hvor det nu måtte være, mener, at der er nogle opgaver, der skal løses, så må man prioritere sine midler, og så må man ansætte folk ad den vej.

**Thorkild B. Fransgaard (FP):**

Beslutningsforslaget om at oprette en jobbank, hvorfra der kan ydes et tilskud på 60.000 kr. pr. person, der ansættes i kommunale, amtslige eller statslige institutioner og virksomheder, ville efter vor opfattelse medføre en yderligere eksplosion i antallet af ansættelser inden for det offentlige, og det kan vi naturligvis ikke være med til. Vi ville gerne være med, hvis det var i den anden retning, men det er ikke det, det går ud på.

Fremskridtspartiet vil meget gerne medvirke til, at der kommer flere i arbejde, også dem, der er tale om her. Men der er jo kun én måde, de kan komme i arbejde på, og det er, ved at der bliver nogle flere arbejdspladser ude i det private erhvervsliv. Det vil vi til enhver tid være med til at arbejde for, hvis der er andre, der vil være med her i Tinget. Men for at der kan blive flere arbejdspladser derude, er der et hovedproblem, vi må have taget fat i, og det er, at vi må have fjernet nogle af alle de byrder, erhvervslivet er blevet pålagt gennem de seneste 5-6 år, så vi kan få genoprettet vor konkurrenceevne over for udlandet. Det er derfra, vi skal have brændstoffet, så hele samfundet kan køre rundt.

Hvis vi kan komme til at tale om det, ja, selv med Enhedslisten, så er vi med. Men det her, som medfører en yderligere fastansættelse inden for det offentlige, som vi tror det vil gøre, kan vi ikke være med til.

**Mogens Nørgård Pedersen (KRF):**

Der findes allerede i dag tilskudsordninger såsom jobtræning og puljefjob, der har til hensigt at give tilskud til ansættelse af ledige. Det vir-

ker ikke hensigtsmæssigt at etablere en ny tilskudsordning til ansættelse af ledige.

Såfremt man finder, at den eksisterende tilskudsordning er utilstrækkelig, bør der stilles forslag til ændring af disse ordninger. Det vil blive for bureaukratisk og uoverskueligt, såfremt der etableres nye tilskudsordninger til ansættelse af ledige.

Derfor kan Kristeligt Folkeparti ikke gå ind for beslutningsforslaget.

**Første næstformand (Birte Weiss):**

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Jette Gottlieb.

**Jette Gottlieb (EL):**

Jeg synes, der er meget, der tyder på, at det er nødvendigt at gennemgå forslaget lidt nøjere. Det drejer sig om, at der er uløste opgaver. Det drejer sig om, at der er ledige hænder. I al enkelhed drejer det sig om at erstatte puljefjob med rigtige job.

Forslaget handler om at oprette job, som den offentlige sektor har så skrigende behov for, men som i dag varetages af mennesker i puljefjob eller af andre i aktiveringsforanstaltninger.

Jobbanken skal administreres af Arbejdsmarkedsrådet, som så kan yde tilskud til ansættelse af 60.000 ledige personer – ikke tilskud til den enkelte, men tilskud til den opgave, som man så påtager sig. Betingelsen er naturligvis, at de ansatte sikres normale løn- og arbejdsforhold.

Socialforskningsinstituttet har beskæftiget sig en del med puljefjob. I undersøgelsen fra foråret 1998 fortæller de, hvordan puljefjobberne oplever at blive kostet rundt, fordi de med kort varsel og uden oplæring kommer til at indgå som vikarer for syge osv. Altså slet ikke som intentionen i sin tid var, at det skulle være ekstraordinære arbejdsopgaver.

Enkelte oplever at være udsat for nedværdigende og ydmygende behandling fra lederes og kollegers side, f.eks. med bemærkninger om, at de må affinde sig med dårlige arbejdsvilkår, når de nu kun er i puljefjob. Det faste personale oplever, at de er undernormeret, og at puljefjobpersonerne varetager et arbejde, som burde være en fast stilling.

Virkningerne på de offentlige overenskomster er uoverskuelige. De ansatte vender deres frustrationer over dette over mod puljefjobberne. På nogle institutioner oplever lederen og medarbejderen, at dagligdagen ganske enkelt ikke ville fungere uden den person, som er an-